

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce:

bytem

zastoupen Mgr. Zbyňkem Čermákem, advokátem,
sídlem Gočárova třída 504, Hradec Králové

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství,**
sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2016, č. j. 21199/2016-MZE-14141

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí ministerstva zemědělství (dále jen „žalovaný“, kterým je obecně označován i správní orgán prvního stupně, nemá-li odlišený význam pro kontext odůvodnění“) označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 4. 1. 2016, č. j. SZIF/2015/0689306 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Zároveň se žalobce domáhá zrušení prvostupňového rozhodnutí.
2. Prvostupňovým rozhodnutím byla poskytnuta jednotná platba na plochu zemědělské půdy pro rok 2015 v celkové výši 23.956,84 Kč podle nařízení vlády č. 50/2015 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování přímých plateb zemědělci a o změně některých souvisejících nařízení vlády, v platném znění (dále jen „nařízení vlády č. 50/2015 Sb.“). Současně byla celá částka ve výši 23.956,84 Kč použita k odečtení dlužné částky, která dle odůvodnění rozhodnutí vznikla na základě rozdílu zjištěného v jiném správním řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 21. 5. 2015 č. j. SZIF/2015/0395492 (dále jen „rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015“, nebo též dle kontextu „předcházející rozhodnutí“) o zamítnutí žádosti žalobce o zvláštní podporu pro ovce, kozy pasené na travních porostech pro rok 2014. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je uvedeno, že podle čl. 66 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína (dále jen „nařízení Komise č. 1122/2009“), byl proveden odpočet dlužné částky ve výši 32.597,52 Kč, která odpovídá výši rozdílu zjištěného v uplynulých letech, od nároku na jednotnou platbu na plochu pro rok 2015.
3. V napadeném rozhodnutí je uvedeno, že žalobci vznikl nárok na jednotnou platbu na plochu v celkové výši 23 956,84 Kč pro rok 2015, současně však bylo odkázáno na rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o zvláštní podporu na bahnice, případně kozy pasené na travních porostech pro rok 2014 a stanovena víceletá sankce ve výši 32 597,52 Kč, která má být stržena Státním zemědělským intervenčním fondem z poskytovaných plateb, na něž bude mít žalobce v následujících třech letech nárok. S ohledem na to bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, avšak celá v něm poskytnutá částka byla použita k odečtení dlužné částky stanovené v rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015. K výši sankce je v napadeném rozhodnutí uvedeno, že byla vypočítána na základě rozdílu mezi počtem deklarovaných zvířat v žádosti o zvláštní podporu a počtem zjištěných zvířat kontrolou na místě. Tento rozdíl byl 62 ks zvířat, tj. po přepočtu pomocí koeficientu uvedeného v příloze č. 5 nařízení vlády č. 60/2012, činil výsledný rozdíl 9,30 velké dobytčí jednotky (dále též „VDJ“). Po vynásobení počtu VDJ ovcí a koz sazbou na zvláštní podporu ovcí/koz, která činila pro rok 2014 3.505,11 Kč/VDJ, představuje výsledná částka 32 597,52 Kč (9,30 VDJ x 3 505,11 Kč). Ohledně odečtu uvedené sankce z částky přiznané za jednotnou platbu na plochu pro rok 2015 je dále v napadeném rozhodnutí uvedeno, že Státní zemědělský intervenční fond postupoval v souladu s čl. 66 odst. 1 nařízení Komise č. 1122/2009, v návaznosti na čl. 65 odst. 2 pododstavec třetí téhož nařízení, který stanoví, že se částka odečte v průběhu tří kalendářních let po roce zjištění. Stanovená sankce není uvedena ve výrokové části

rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2020, neboť v tomto případě se nejedná o typickou sankci, kterou by byl odvolatel povinen uhradit, nýbrž o specifický prostředek k zajištění dodržování podmínek pro poskytování evropských dotací, kdy bude částka 32.597,52 Kč žalobci stržena z plateb poskytnutých Státním zemědělským intervenčním fondem, a to pouze v případě, že mu budou v následujících třech letech nějaké podpory přiznány.

4. Z rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015 pak vyplývá, že žalovaný zamítl žalobcovu žádost o poskytnutí zvláštní podpory na ovce, kozy pasené na travních porostech pro rok 2014 z důvodu, že při kontrole na místě byl zjištěn rozdíl mezi plochou deklarovanou a plochou zjištěnou, resp. mezi počtem zvířat deklarovaných a zjištěných ve výši 62 ks, který činil více jak 50 % plochy /zvířat zjištěných. Výsledný rozdíl po přepočtu pomocí koeficientu uvedeného v příloze nařízení vlády č. 60/2012 Sb., o stanovení některých podmínek pro poskytování zvláštní podpory zemědělcům, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 60/2012 Sb.“) činil 9,30 velké dobytčí jednotky. Na str. 16 popisovaného rozhodnutí je dále uvedeno, že žalobci bude stržena částka ve výši 32 597,52 Kč, tj. částka, která odpovídá rozdílu mezi počtem deklarovaných pasených bahnic/koz v žádosti a počtem pasených bahnic/koz zjištěných. Tato částka bude stržena Státním zemědělským intervenčním fondem z poskytovaných plateb, na které bude mít žalobce v následujících letech nárok. Srážka může být u žalobce uplatněna v následujících třech letech, a to pouze jedenkrát v celkové výši 32 597,52 Kč.
5. Žalobce v podané žalobě namítá nepřezkoumatelnost napadeného i prvostupňového rozhodnutí pro nedostatek důvodů a porušení základních zásad správního řízení. Má za to, že žalovaný jej nezákonně zatížil povinností strpět odečet částky 32 597,52 Kč, aniž by tato okolnost byla vůči žalobci založena rozhodnutím SZIF ze dne 21. 5. 2015, neboť výše této částky ani právní forma není obsažena ve výrokové části předmětného rozhodnutí; ve výroku je toliko uvedeno, že se zamítá žádost žalobce o zvláštní podporu na bahnice, popřípadě kozy, pasené na travnatých porostech pro rok 2014.
6. Dále žalobce namítá, že v důsledku neuvedení ničeho o sankci do výroku rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015 nemohl žalobce proti této sankci uplatnit opravné prostředky.
7. Dále žalobce namítá, že právní závěry napadeného a prvostupňového rozhodnutí jsou ve vztahu k rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015 nejednotné. Z jednotlivě učiněných právních závěrů v obou rozhodnutích je zřejmé, že tyto se od sebe výrazně odlišují v tvrzeních o provedení odpočtu víceleté sankce ve výši 32 597,52 Kč. Navíc ani označení „víceletá sankce“ nemá oporu v příslušných ustanoveních nařízení Komise č. 1122/2009, neboť se nejedná o sankci, která musí být uplatněna v následujících třech letech.
8. Dále žalobce namítá, že způsob výpočtu částky 32.597,52 Kč nelze z rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015 dovodit, je uvedeno pouze to, že částka může být uplatněna u žalobce v následujících třech letech, a to pouze jedenkrát v celkové výši 32 597,52 Kč.
9. V poslední žalobní námitce žalobce uvádí, že žalovaný v dané věci nesprávně aplikoval právní normy České republiky ve vztahu k nařízením Evropského parlamentu a Rady

upravujícími tzv. dotace zemědělcům, neboť pro odečet částky 32 597,52 Kč aplikoval pouze ustanovení článku 66 odst. 1 nařízení Komise č. 1122/2009, ačkoli z dikce tohoto článku vyplývá pro případ zjištění rozdílů nutná aplikace dalších článků v tomto nařízení, od nichž se následně uplatňuje postup při zjištění nedostatku, přičemž se jedná o odpočet, který může být odečten, nikoli tedy že musí být odečten.

10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Odmítl, že by nesprávně aplikoval nařízení Komise č. 1122/2009. Konstatoval, že tzv. „víceletá sankce“ je označení pro mechanismus, který předpokládá uvedené nařízení ve svém č. 66 odst. 1, v návaznosti na čl. 65 odst. 2 pododstavec třetí téhož ustanovení. Nejedná se o typickou sankci, nýbrž o specifický prostředek k zajištění dodržování podmínek pro poskytování evropských dotací. Může se uplatňovat v nejbližších třech letech v roce, kdy došlo k porušení, z toho důvodu se označuje jako víceletá. V případě, že vůči žadateli o dotace nevznikne v těchto třech letech nárok na uplatnění celé sankce, tato se stornuje bez jejího uplatnění nebo po jejím částečném uplatnění.
11. Žalovaný dále zrekapituloval průběh správního řízení, které vyústilo v rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015, zejména uvedl, že kontrolou bylo zjištěno, že díly půdních bloků, jejichž součástí jsou pozemky, na kterých bylo dle záznamu o pastvě v rozhodné době paseno všech 62 kusů v žádosti deklarovaných zvířat, nejsou evidovány na žalobce v evidenci využití půdy podle uživatelských vztahů, žalobce tedy nesplnil podmínku uvedenou v ust. § 6 odst. 1, 2 nařízení vlády č. 60/2012, proto tato zvířata nemohla být zohledněna pro výpočet žádané podpory. Zdůraznil, že skutečnosti zjištěné v tomto správním řízení byly pouze podkladem pro stanovení a výpočet dlužné částky, samotná dlužná částka byla vůči žalobci uplatněna až napadeným rozhodnutím. Výpočet dlužné částky je pak podrobně uveden na straně 4 napadeného rozhodnutí, a vychází z čl. 66 odst. 1 nařízení Komise č. 1122/2009, v návaznosti na čl. 65 odst. 2 pododstavec třetí téhož nařízení. Následně žalovaný ve vyjádření k žalobě předestřel konkrétní výpočet dlužné částky, doplnil, že dle odkazovaného nařízení Komise č. 1122/2009 se jedná o částku, která se odečte v souladu s čl. 5 písm. b) nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (dále jen „nařízení Komise č. 885/2006“), pokud není možné tuto částku plně odečíst tímto způsobem během tří následujících kalendářních let po kalendářním roce po zjištění, nevyrovnaný zůstatek se stornuje.
12. Pro úplnost žalovaný poznamenal, že rozhodnutím Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 8. 8. 2016 č. j. SZIF/2016/0478744 byla žalobci poskytnuta platba pro zemědělce dodržující zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí v celkové výši 13 138,87 Kč pro rok 2015. Z této částky byla částka 8.640,68 Kč použita v souladu s čl. 66 odst. 1 nařízení Komise k odečtení dlužné částky jako projednávaném případě. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 9. 2016 a částka 4.498,19 Kč byla žalobci vyplacena dne 12. 9. 2016. Tímto došlo k uhrazení celé dlužné částky v celkové výši 32 597,52 Kč, která byla stanovena na základě skutečností zjištěných v rámci správního řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015.

13. Při jednání konaném před soudem dne 17. 6. 2020 účastníci řízení setrvali na výše uvedené argumentaci. Žalobce zejména brojil proti provedení kontroly v předchozím správním řízení a proti závěrům tam zjištěným, v této souvislosti při jednání předložil soudu k důkazům výřez mapy LPIS ČR a Seznam živých zvířat v ústřední evidenci ke dni 25. 6. 2014. Tyto listiny soud provedl k důkazům, avšak nic podstatného pro rozhodnutí ve věci z nich nezjistil.
14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění dalších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), přičemž podle ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy.
15. Podle čl. 66 odst. 1 nařízení Komise č. 1122/2009 *„pokud je v případě žádosti o podporu v rámci režimu podpory pro ovce/kozy zjištěn rozdíl mezi počtem ohlášených a zjištěných zvířat v souladu s čl. 63 odst. 3, použije se přiměřeně čl. 65 odst. 2, 3 a 4 od prvního zvířete, u něhož byly nesrovnalosti zjištěny.“*
16. Podle čl. 65 odst. 2 třetího pododstavce nařízení Komise č. 1122/2009 *„pokud procentní podíl stanovený v souladu s odstavcem 3 tohoto článku přesahuje 50 %, je zemědělec kromě toho opět vyloučen z poskytování podpory až do výše, která odpovídá rozdílu mezi počtem ohlášených zvířat a počtem zvířat zjištěných v souladu s čl. 63 odst. 3. Tato částka se odečte v souladu s čl. 5b nařízení Komise (ES) č. 885/2006. Pokud nemůže být částka v souladu s uvedeným článkem plně odečtena během tří kalendářních let po kalendářním roce zjištění, nevyrovnaný zůstatek se stornuje.“*
17. Podle čl. 5 písm. b) nařízení Komise č. 885/2006 *„aniž jsou dotčena jakákoli jiná opatření k prosazení práva stanovená vnitrostátním právem, členské státy odečtou dlužnou částku, kterou příjemce dosud nevrátil a která byla zjištěna v souladu s vnitrostátním právem, od jakékoli budoucí platby, kterou má uhradit platební agentura odpovědná za získání dlužné částky témuž příjemci.“*
18. V Příloze č. 5 nařízení vlády č. 60/2012 jsou uvedeny přepočítací koeficienty ke stanovení počtu velkých dobytčích jednotek takto:

Kategorie:	Přepočítávací koeficient:
<i>narozené tele masného typu</i>	0,2
<i>bahnice (ovce starší jednoho roku nebo která alespoň jednou rodila)</i>	0,15
<i>kozy (koza starší jednoho roku nebo která alespoň jednou rodila)</i>	0,15
<i>dojnice</i>	1

20. Podle ust. § 6 odst. 1 nařízení vlády č. 60/2012 žadatelem o poskytnutí platby zvláštní podpory na bahnice, popřípadě kozy, pasené na travních porostech evidovaných na žadatele v evidenci může být fyzická nebo právnická osoba, která chová a pase bahnice, popřípadě kozy, určené předpisem Evropské unie, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, na travních porostech v období nejméně od 15. května do 11. září příslušného kalendářního roku na hospodářství registrovaném v ústřední evidenci.
21. Podle odst. 3 téhož ustanovení součástí žádosti o poskytnutí platby zvláštní podpory na bahnice, popřípadě kozy, pasené na travních porostech je seznam bahnic, popřípadě koz, podle odstavce 1, včetně jejich identifikačních čísel a dat narození, popřípadě datum zaevidování do ústřední evidence, a výpočet velkých dobytčích jednotek (VDJ); přepočítávací koeficient ke stanovení počtu velkých dobytčích jednotek k platbě na bahnice, popřípadě kozy, pasené na travních porostech je stanoven v příloze č. 5 k tomuto nařízení.
22. Podle odst. 4 téhož ustanovení fond poskytne žadateli platbu na bahnice, popřípadě na kozy, pasené na travních porostech na celkový počet velkých dobytčích jednotek stanovených podle počtu chovaných a pasených bahnic, popřípadě koz, na základě údajů podle odstavce 3, přičemž podmínkou pro poskytnutí platby jsou nejméně 2 velké dobytčí jednotky a celková částka přímých plateb, o kterou bylo požádáno, nebo která má být poskytnuta před uplatněním snížení a vyloučení z plateb v daném kalendářním roce, je nejméně 100 EUR.
23. Podle odst. 5 téhož ustanovení fond poskytne platbu zvláštní podpory na bahnice, popřípadě kozy, pasené na travních porostech v plné výši, pokud žadatel splňuje podmínky stanovené tímto nařízením a po celý kalendářní rok dodržuje podmínky dobrého zemědělského a environmentálního stavu stanovené v příloze č. 2 k nařízení vlády č. 309/2014 Sb., o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých zemědělských podpor a nenastane-li skutečnost vedoucí ke snížení, popřípadě neposkytnutí platby zvláštní podpory na bahnice, popřípadě kozy, pasené na travních porostech podle předpisu Evropské unie, nebo podle § 8.
24. Podle ust. § 9 nařízení vlády č. 60/2012 výši sazby plateb podle § 3 až 7 zveřejní Fond nejpozději do 30. listopadu příslušného kalendářního roku na svých internetových stránkách a nejméně v jednom celostátním deníku.
25. Sazba na zvláštní podporu bahnic/koz pasených na travních porostech byla pro rok 2014 stanovena částkou 3 505,11 Kč/VDJ (viz tisková zpráva ze dne 1. 11. 2014, dostupná na <http://eagri.cz/public/web/mze/tiskovyservis/tiskovezpravy/x2014ministrjureckazemede lcum-rozdelime-na.html>).
26. Po provedeném řízení Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
27. K vznesené námitce nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů městský soud obecně uvádí, že neshledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným, kritéria přezkoumatelnosti napadené rozhodnutí splňuje. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí

opřené o dostatek relevantních důvodů, které vycházejí ze správního spisu a informací v něm uvedených. Je z něj zřejmé, proč žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, a dostatečně jsou odůvodněny i postoje, které žalovaný zaujal k odvolacím námitkám žalobce. Zejména je uvedeno, že předmětná sankce ve výši 32.597,52 Kč má být žalobci stržena z poskytovaných plateb, na které bude mít žalobce v následujících třech letech nárok. Výše zmíněná sankce byla uplatněna z důvodu zjištěného rozdílu mezi deklarovanými bahnicemi a kozami v žádosti a počtem zvířat zjištěných, který činil 62 ks bahnic a koz deklarovaných v žádosti, tedy více než 50 % procentního podílu, dle čl. 66 odst. 1 v návaznosti na čl. 65 odst. 2 nařízení Komise č. 1122/2009. K tomu městský soud podotýká, že úkolem správního orgánu není vyvrátit každý jednotlivý argument, který byl odvolatelem vymezen na podporu jeho odvolacích námitek, pokud odůvodnění napadeného rozhodnutí reaguje na obsah a smysl odvolacích námitek a argumentuje tak, že z hlediska pravidel logického usuzování námitky účastníka vyvrátí. Podle názoru městského soudu napadené rozhodnutí tyto požadavky splňuje. Lze tedy uzavřít, že napadené rozhodnutí netrpí žádnými vadami, které by měly vliv na jeho přezkoumatelnost dle ust. § 76 odst. 1 s. ř. s. a které by měly vést k jeho zrušení.

28. K zcela obecné námitce porušení základních zásad rozhodnutí městský soud ve stejné míře obecnosti uvádí, že ani tuto námitku soud neshledává důvodnou. Postup správních orgánů v řízení o žádosti o poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2015 nelze hodnotit jako odporující zásadám správního procesu (ust. § 2 a násl. správního řádu). Správní orgány postupovaly v souladu se zásadou zákonnosti, přiměřenosti, náležitě zjistily skutečný stav věci (zásada materiální pravdy) a respektovaly i další zásady správního řízení. Dostáno bylo též principu dvojstupňovosti řízení a právu na soudní přezkum, kdy žalobci bylo zachováno právo na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu odvolacím orgánem a následně správním soudem (k tomu viz níže v odůvodnění rozsudku). Městský soud v Praze neshledal ani žádnou vadu či nezákonnost, pro kterou by bylo nutno rozhodnutí správních orgánů zrušit.
29. Než městský soud přistoupí k vypořádání jednotlivých žalobních námitek směřujících proti napadenému a prvostupňovému rozhodnutí, považuje za nezbytné objasnit povahu rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015, jehož nezákonnost žalobce v podané žalobě rovněž namítá.
30. V rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015 prvostupňový orgán na základě zjištění, že deklarovaný skutkový stav se odlišoval od skutkového stavu zjištěného kontrolou, v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že žalobci bude v budoucnu stržena tam uvedená částka z jiných poskytovaných plateb, na které bude mít žalobce v budoucnu nárok; srážka může být uplatněna v následujících třech letech.
31. Městský soud při posouzení námitek směřujících do odkazovaného rozhodnutí vycházel z ust. § 75 odst. 2 věta druhá s. ř. s. Dle něj byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví.

32. Městský soud v Praze konstatuje, že rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015 není podkladem napadeného rozhodnutí, jak jej má na mysli citovaná věta druhá § 75 odst. 2 s. ř. s. Nejde o nesamostatné, subsumované rozhodnutí, které by bylo možno přezkoumat pouze v řízení o dalším navazujícím (finálním) rozhodnutí, a které by tudíž bylo možno přezkoumat správními soudy také pouze jen v rámci přezkumu navazujícího správního řízení. Naopak, předmětné rozhodnutí je zcela samostatným rozhodnutím, byť má v dílčí otázce budoucí srážky charakter podmiňujícího správního aktu ve vztahu k navazujícímu rozhodnutí o takové srážce, kterým je v tomto případě napadené rozhodnutí. Takové samostatné rozhodnutí předcházející navazujícímu samostatnému rozhodnutí je doktrínou i judikaturou označováno jako tzv. řetězící rozhodnutí.
33. Konstantní judikatura pak tradičně vychází z toho, že v navazujícím řetězícím rozhodnutí nelze napadat ty otázky, které bylo možno podrobit přezkumu v žalobě proti rozhodnutí v posloupnosti správního procesu předcházejícímu (srovnej např.: rozsudek Nejvyššího správního soudu z 29. 6. 2007 č. j. 4 As 37/2005-83, nebo z 10. 2. 2010 č. j. 6 As 43/2008-472). Je-li takové předcházející (řetězící) rozhodnutí pravomocné, nemůže soud jinak, než jej považovat za správné a zákonné a vycházet z něj. Z uvedeného městský soud dovozuje, že žalobce v projednávané žalobě nemůže zpochybňovat otázky, které mohl napadat ve správní žalobě proti rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015.
34. S ohledem na vše uvedené Městský soud v Praze uzavírá, že jelikož je závěr o zamítnutí žádosti o zvláštní podporu pro rok 2014, včetně závěru o zjištěném skutkovém stavu, učiněn v pravomocném správním rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015, městský soud není oprávněn jej přezkoumávat a je povinen z něj vycházet. Námitky, které se vztahují k předmětu tohoto předcházejícího řízení, lze uplatnit pouze v jeho mezích, nikoliv v řízení navazujícím; a za takové námitky městský soud považuje především námitky o neexistenci právního důvodu pro srážku. Takové námitky bylo třeba přezkoumávat v tomto předcházejícím řízení, a městský soud se jimi v projednávané věci nemůže a nebude zabývat.
35. To však na druhou stranu neznamena, že by žalobce nemohl v řízení proti napadenému rozhodnutí uplatnit námitky, které se týkají například výše či podmínek uplatnění zpochybňované srážky, neboť zatímco v předcházejícím řízení bylo konstatováno uplatnění srážky v budoucnu, teprve v napadeném rozhodnutí byla srážka skutečně uplatněna, spolu s podrobným rozvedením podmínek pro její uplatnění a výpočtu její výše. Proto se městský soud s podanými námitkami vůči předmětné srážce vypořádá, nikoli však týkají-li se právního důvodu pro uplatnění srážky, neboť o něm bylo rozhodnuto v řízení o žádosti o zvláštní podporu pro rok 2014, ale pouze týkají-li se stanovení výše srážky a procesního postupu při uplatnění srážky v řízení o žádosti *o jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy pro rok 2015*.
36. Městský soud následně posoudil postup prvostupňového a žalovaného správního orgánu, pokud jde o aplikaci čl. 65 nařízení Komise č. 1122/2009 na daný skutkový stav. Městský soud shledal, že skutková podstata odkazovaného čl. 65 byla bezpochyby naplněna. Ve správním řízení, které vyústilo ve vydání předcházejícího rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2016, byl provedenou kontrolou zjištěn rozdíl mezi počtem ohlášených a zjištěných zvířat

(čl. 65 odst. 1 nařízení Komise č. 1122/2009), a to v podílu, který přesahoval 50 % (čl. 65 odst. 2 třetí pododstavec nařízení Komise č. 1122/2009). *Proto správní orgány zcela správně a v souladu s čl. 65 odst. 2 třetího pododstavce nařízení Komise č. 1122/2009 konstatovaly, že žalobce je vyloučen z poskytování podpory až do výše, která odpovídá rozdílu mezi počtem ohlášených zvířat a počtem zvířat zjištěných v souladu s čl. 63 odst. 3. Tato částka pak byla odečtena až do výše částky poskytnuté v řízení o žádosti o jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy pro rok 2015. Výpočet byl učiněn při zohlednění rozdílu 62 ks zvířat, po přepočtu dle koeficientu uvedeného v příloze č. 5 nařízení vlády č. 60/2012. Výsledný rozdíl činil 9,30 velké dobytčí jednotky. Po vynásobení počtu VDJ počtem zvířat sazbou na zvláštní podporu ovcí/koz, která činila pro rok 2014 3 505,11 Kč/VDJ, činí výsledná částka 32 597,52 Kč (9,30 VDJ x 3 505,11 Kč). Vzhledem k tomu, že výše poskytnuté jednotné platby činila 23 956,84 Kč (výši jednotné platby žalobce nerozporuje), tedy méně než 32 597,52 Kč, správní orgány správně rozhodly o započtení až do výše celé přiznané částky 23 956,84 Kč.*

37. *K jednotlivým žalobním námitkám pak Městský soud v Praze uvádí následující.*

38. Argumentaci žalobce, že povinnost strpět odečet částky 32 597,52 Kč byla nezákonně dovozena pouze z odůvodnění rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015, zatímco ve výroku chyběl údaj o výši a právní formě částky, nemůže městský soud přisvědčit. Namítaná absence dané částky ve výroku předcházejícího rozhodnutí nemůže mít vliv na zákonnost rozhodnutí napadeného, neboť rozhodující je, že sporovaná částka je uvedena nejen v odůvodnění rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015, ale především je promítnuta do výroku rozhodnutí napadeného. V přezkoumávaném správním řízení vycházely správní orgány z okolností, které byly právním důvodem pro srážku, tj. vycházely ze skutkového stavu o zjištěném rozdílu mezi plochou deklarovanou a plochou zjištěnou, resp. mezi počtem zvířat deklarovaných a zjištěných, v řízení o žádosti o zvláštní podporu pro rok 2014. Jak již městský soud uvedl, tyto okolnosti již nelze v projednávané věci přezkoumat, neboť tak bylo možno učinit pouze v rámci přezkumu rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015. Závěry Státního zemědělského intervenčního fondu o této srážce byly učiněny v přímém důsledku se zamítnutím žádosti o zvláštní podporu, a pokud s nimi žalobce nesouhlasil, nic mu nebránilo rozhodnutí napadnout. V rámci odvolacích či žalobních námitek pak žalobce mohl zpochybnit nejen rozhodnutí o zamítnutí žádosti o zvláštní podporu pro rok 2014, ale též související závěr o srážce jakožto důsledku nesrovnalostí mezi deklarovaným a zjištěným skutkovým stavem. Výši a právní formu srážky, která byla dovozena ze skutkového stavu zjištěného v předcházejícím rozhodnutí, pak bylo možné přezkoumat v rámci napadeného rozhodnutí, a městský soud konstatuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí namítané aspekty přezkoumal zcela dostatečně a věcně správně, jak je uvedeno v bodu 36 odůvodnění tohoto rozsudku. Městský soud v Praze je tedy názoru, že obrana proti předmětné srážce je možná, a to jak co do právního důvodu srážky (v rámci řízení, které vyústilo v rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015), tak co do právní formy i výše srážky, a to v nyní přezkoumávaném řízení. Právo žalobce na soudní i správní přezkum tak bylo zachováno v plném rozsahu.

39. Obdobné pak platí o související námitce, že z rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015 nelze dovodit způsob výpočtu částky 32 597,52 Kč. Za podstatné městský soud považuje, že způsob výpočtu částky je uveden v napadeném rozhodnutí, kdy soud opakuje, že v určení a

odůvodnění výše částky žalovaným neshledal žádné pochybení. Žalovaný provedl výpočet s detailním odůvodněním, uvedl, z jakých právních ustanovení vycházel a jak je aplikoval na daný skutkový stav. Ani tato žalobní námitka tedy není důvodná.

40. K námitce nejednotnosti závěrů prvostupňového a napadeného rozhodnutí ohledně tvrzení o provedení odpočtu víceleté sankce ve výši 32 597,52 Kč městský soud uvádí, že namítanou nejednotnost neshledal. Obě rozhodnutí jsou souladná; napadené rozhodnutí řádně přezkoumává rozhodnutí prvostupňové a veškeré jeho závěry shledává správnými, blíže je rozvádí a doplňuje svými vlastními úvahami. Námitka není důvodná.
41. Žalobce dále namítl, že označení „víceletá sankce“ nemá oporu v příslušných ustanoveních nařízení Komise č. 1122/2009. Městský soud v Praze souhlasí s žalobcem, že se nejedná o zákonný termín, použití takového označení pro uplatněnou srážku však nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí. Žalovaný termínem „víceletá sankce“ vymezil situaci, kdy dotace nebude v budoucnu poskytnuta, respektive bude poskytnuta ve snížené výši. Nemínil uložit pokutu ani neuložil sankci ve smyslu uložení trestu za naplnění skutkové podstaty nějakého deliktu z moci úřední; pouze rozhodl o žádosti žalobce. Daná sankční ustanovení nařízení Komise č. 1122/2009 nestanoví žádný „dodatečný“ trest, ale pouze vymezují situace, za kterých bude zemědělec vyloučen z poskytování podpor. Pravidla pro tento postup jsou jednoznačně stanovena v čl. 66, respektive 65 uvedeného nařízení, žalovaný tato pravidla dodržel. Že pro svůj postup použil označení „víceletá sankce“ proto podle přesvědčení městského soudu není nikterak významné.
42. K námitce nesprávné aplikace právních norem, dle níž, zjednodušeně řečeno, žalovaný měl vzhledem k nutnosti aplikace dalších článků nařízení Komise č. 1122/2009 na odpočet nahlížet tak, že může být odečten, nikoli že musí být odečten, městský soud uvádí, že ani tuto námitku neshledává důvodnou. Městský soud se nedomnívá, že by odkazované nařízení Komise č. 1122/2009 poskytlo žalovanému prostor pro správní uvážení, zda k odpočtu dle čl. 66 přistoupí či nikoli. Z dikce vět obsažených v čl. 66 odst. 1 a v čl. 65 nařízení Komise č. 1122/2009 je jednoznačně znatelné, že žalovaným uplatněný postup je stanoven obligatorně, (věty obsahující pojmy „částka se sníží“, „zemědělec je vyloučen“, „částka se odečte“). Jiný výklad zde není možný. Městskému soudu není zřejmé, jaké jiné právní normy umožňovaly žalovanému podle žalobce ustanovení vyložit tak, že se jedná o fakultativní možnost uplatnění srážky. Vzhledem k tomu, že žalobce v žalobních bodech k namítané otázce nic bližšího neuvedl, nemohl se ani městský soud vyjádřit konkrétněji.
43. Městský soud závěrem ještě doplňuje s odkazem na to, co bylo uvedeno v předchozích odstavcích, že neprováděl výslechy žalobcem navržených svědků – dotčených úředních osob v přezkoumávaném správním řízení a v řízení předcházejícímu vydání podkladového rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015, neboť skutkový stav byl zjištěn v řízení, které vyústilo v rozhodnutí SZIF ze dne 21. 5. 2015, a výslechy těchto osob by tak nemohly mít vliv na posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí.
44. Městský soud v Praze tedy uzavírá, že žalobce se svými námitkami neuspěl, v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, Městský soud v Praze proto žalobu zamítl jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

45. Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 17. června 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.

předseda senátu